

Разговор са Митрополитом месогојским Николајем - Субота 9. март 21:15 ч

Вашој пажњи препоручујемо разговор са Митрополитом месогојским и лавреотикијским г. Николајем, са којим смо у Требињу разговарали о бројним актуелним питањима нашег хришћанског живота.

Митрополит месогојски и лавреотикијски Николај (Хаџиниколау) рођен је у Солуну 1954. године, где је и завршио основне студије. Студирао је физику на Универзитету у Солуну, астрофизику на Харварду и машинство на Масачусетском технолошком институту.

Његове докторске студије на HST-у (заједнички програм Харварда и MIT-а) фокусираше су се на област биомедицинске технологије (Биофлуиддинамика, Математичка физиологија, Хемодинамика срца и крвних судова).

Радио је као истраживач и научни сарадник у Васкуларној лабораторији New England Deaconess Hospital, Одељењу за анестезиологију Опште болнице Масачусетс и Јединици интензивне неге Бостонске дечије болнице Такође је две године радио као научни саветник великим компанијама за питања свемирске медицинске технологије.

Упоредо са својим научним истраживањима, студирао је теологију на

Богословском Факултету Светог Крста у Бостону, где је стекао звање Master of Theological Studie и Master of Theology, а потом и на Богословском факултету Универзитета у Солуну, где је 2003. докторирао из области биоетике. Године 2008. проглашен је за почасног доктора Катедре за друштвену теологију Атинског универзитета.

У децембру 1993. основао је и преузео руководство првог центра за биомедицинску етику и деонтологију у Грчкој и од тада се систематски бави православном биоетиком и друштвеним импликацијама биомедицине.

Од 1998. године је председник Биоетичке комисије Грчке цркве, а седам година је био члан Националног етичког комитета Е.О.Ф., пет година члан Националног савета за истраживање и технологију, а двадесет година је члан Националне организације за трансплантације.

Као председник Биоетичке комисије Грчке цркве, преузео је њено представљање у светским црквеним, верским и политичким телима. Такође води и групу за уређивање и обраду званичних помоћних текстова Грчке цркве, везано за трансплантације, еутаназију, репродуктивне технике и биоетику деменције.

Током четири године рада у Бостонској дечјој болници, активно је учествовао у заједничким напорима за подршку деце и њихових породица, а често и са терминално обољелим. Лично учешће и дијалог са проблемом патње и изазовом смрти касније је постао једна од одредница његове свакодневнице у служби клирика.

Последица тог искуства је и оснивање једне оригиналне јединице за палијативно збрињавање, која под именом „ГАЛИЛЕА“ ради у Спати, на Атици, и у сарадњи са Онколошком болницом „Св. Саввас“, потпуно бесплатно води комплетну бригу о обољелима од карцинома на територији Месогее и Лавреотике.

Програм је активан од марта 2010. године на бази кућне неге, те касније и дневног борава, а од децембра 2017. године у функцији је и савремени смјесташни објекат за краткотрајни боравак и негу. Истовремено, на његову иницијативу, програм „ГАЛИЛЕА“ проширен је и на пацијенте са неуромишићним обољењима, а 15. маја 2016. године побратимио се и са Hospice Casa Sperantei из Brasova, у Румунији и са Центром за палијативну бригу “Ародафноуса”, који је под окриљем Кипарског удружења за борбу против карцинома.

У оквиру његовог доприноса широј области здравства и бриге о оболелима вреди поменути и комплетно опремање Одељења за кардиохирургију болнице „Евангелимос“, као и финансијски допринос одређеним болничким одељењима и истраживачким програмима, додељивање стипендија студентима, лекарима специјалистима, те финансијску подршку добротворним удружењима у власништу државе, као и приватним установама, као и Центар за пријем породице и пратиоца деце која болују или су оперисана услед срчаних оболења у Спати на Атици.

Замонашен је у манастиру Стомио у Коници, од стране блаженопочившег Митрополита Дринскијског Погонијанијског и Коничког Севастијана, који га је и рукоположио за ђакона 19. марта 1989. године, те и за свештеника 10. септембра исте године. Истакнута је и његова духовна веза са Светом Гором, где је живео две и по године. 1994. године постао је члан братства манастира Симонопетре, а у априлу 2000. узео је и велику схиму у Келији Св. Јована Богослова која припада горепоменутом манастиру. 14 година служио је као јеромонах у Метоху Симонопетре посвећеном Вазнесењу, у Вирону у Атини. За митрополита Месогее и Лавреотике изабран је у априлу 2004. године.

tvhram.rs